

Sygn. akt: III U 84/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2015 r. w O.

sprawy z odwołania K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 19.12.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. C. prawo do emerytury począwszy od dnia 26.12.2014r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.12.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił K. C. prawa do emerytury.

K. C. wniósł odwołanie od tej decyzji. Stwierdził, że przez wymagany okres pracował w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że K. C. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 26.11.2014r. K. C. złożył w Oddziale ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 19.12.2014r. ZUS odmówił mu prawa do tego świadczenia, uznając, że osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r., legitymuje się on łącznym stażem pracy w wymiarze 25 lat, lecz nie przepracował 15 lat w szczególnych warunkach, a jedynie 2 lata 7 miesięcy i 3 dni. ZUS uznał jedynie okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach w okresie od dnia 29.05.1996r. do dnia 31.12.1998r., gdy K. C. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) (k.12 a.e.).

K. C. urodził się dnia (...) Zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art. 184** ustawy **o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń** (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a w szczególności czy pracował w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) Oddział w W., gdzie był zatrudniony od dnia 03.07.1978r. do dnia 28.05.1996r.

Na okoliczność pracy w szczególnych warunkach w (...) Sp. z o.o. w W. K. C. złożył do ZUS świadectwo pracy z dnia 4.06.1987r., z którego wynika, że w okresie od dnia 03.07.1978r. do dnia 30.04.1987r. pracował na stanowisku kierowcy oraz świadectwo pracy z dnia 18.05.1994r., z którego wynika, że w okresie od dnia 01.05.1987r. do dnia 18.05.1994r. pracował na stanowisku kierowcy (k.17-20 a.e.). Ponadto ubezpieczony złożył do ZUS świadectwo pracy z dnia 29.05.1996r., z którego wynika, że w okresie od dnia 19.05.1994r. do dnia 28.05.1996r. także pracował na stanowisku kierowcy.

ZUS nie uznał tych okresów jako pracy w szczególnych warunkach, gdyż ubezpieczony nie złożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za ten okres.

Z zeznań świadków J. K.(k.23v) i Z. W.(k.23v) oraz zeznań odwołującego się K. C.(k. 23v) wynika, że odwołujący pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w W. jako kierowca samochodów ciężarowych i rozwoził nimi po całej Polsce konstrukcje wytwarzane przez pracodawcę. Odwołujący jeździł Z., (...),(...) i K.. Była to stała praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponieważ zakład został zlikwidowany, zatem aktualnie nie ma on możliwości uzyskania świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego. Świadczeni także pracowali u tego samego pracodawcy. Świadek J. K. był m.in. kierownikiem transportu, stąd dokładnie pamiętał, jakimi samochodami ciężarowymi jeździł ubezpieczony. Świadek Z. W. pracował natomiast jako ślusarz i miał wiedzę o tym, że wytwarzane m.in. przez niego konstrukcje, były następnie przewożone przez odwołującego. Wobec powyższego świadkowie niewątpliwie mają wiedzę co do charakteru pracy odwołującego w spornym okresie. Nadto ich zeznania znajdują potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych.

Z kwestionariusza osobowego i podania o pracę z dnia 10.05.1978r. wynika, że K. C., posiadał prawo jazdy z kategorią C i E. Z umowy o pracę z dnia 03.07.1978r. wynika, że z tym dniem powierzono K. C. obowiązki kierowcy w Transporcie (k.6 a.o). w angażu z dnia 15.01.1979r. wpisano, że odwołujący był kierowcą Z.. Ponadto w aktach osobowych znajdują

się dokumenty z różnych lat, z których wynika, że odwołujący jeździł samochodami ciężarowymi o udźwigu powyżej 3,5 tony.

Wobec powyższego Sąd uznał, że w okresie od dnia 03.07.1978r. do dnia 28.05.1996r. odwołujący był kierowcą samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Była to praca wyszczególniona w wykazie A dziale VIII, poz.2 w/w rozporządzenia. Okres ten wynosi **17 lat, 10 miesięcy i 26 dni**.

Sumując uznane okresy przez ZUS w wymiarze 2 lata, 7 miesięcy i 3 dni, Sąd ustalił, że K. C. wykazał, iż pracował w szczególnych warunkach w wymiarze **20 lat, 5 miesięcy i 29 dni**.

K. C. nie był członkiem OFE.

Z tych względów Sąd uznał, że K. C. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia (...) stosownie do treści art.129 ust.1 w/w ustawy, albowiem w tej dacie odwołujący ukończył 60 lat, a wniosek złożył wcześniej.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 k.p.c.**

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności, ponieważ ubezpieczony nie złożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okres. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporne okresy wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.